

РЕШЕНИЕ

№ 5555

гр. София, 19.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 03.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Красимира Савова, като разгледа дело номер **1416** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.50, ал.1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Р. А. – член на Съвета на директорите, срещу РЕШЕНИЕ №370/25.10.2012г. на заместник председателя на Патентно ведомство на РБългария, с което е отхвърлено като неоснователно искането за заличаване на регистрацията на марка с рег. №55579 „НАРОДЕН” – комбинирана, с притежател [фирма].

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорвания административен акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Поддържа, че процесната марка няма отличителен характер и е регистрирана при наличие на абсолютни основания за отказ, установени в чл.11, т.1, т.2 и т.4 ЗМГО. Твърди, че словният елемент „народен” е прилагателно име което указва признак и би могло да се използва по отношение на неопределен брой предмети, но не дава необходима специфика въз основа на която потребителят да е в състояние да отличи стоките, обозначени с този знак. Счита, че процесната марка има описателен характер по отношение стойността на стоките за които се отнася, тъй като словният елемент „народен” се възприема като „достъпен”, „с по-ниска стойност”. Излага доводи, че липсата на отличителност на спорния знак е установена по безспорен начин в Решение №3043/26.03.2007г. на Върховния административен съд

(ВАС) по адм. дело №129/2007г., потвърдено с Решение №8911/28.09.2007г. на ВАС, петчленен състав по адм. дело №6158/2007г. Моли съда да отмени Решение №370/25.10.2012г. на заместник председателя на ПВ, както и да се произнесе по същество на спора и да заличи марка с рег. №55579 „народен” – комбинирана, с притежател [фирма]. Претендира за разноски.

Ответникът – заместник председател на ПАТЕНТНОТО ВЕДОМСТВО (ПВ), оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - [фирма], ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата. В писмен отговор от 27.03.2013г. и чрез процесуалния си представител претендира, че същата е неоснователна и моли съда да я остави без уважение. Подробни доводи за законосъобразност на оспорвания административен акт излага и в писмени бележки по същество на спора. Претендира да му бъдат възстановени направените разноски по водене на делото, съобразно представения списък.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Заинтересованата страна [фирма] е притежател на марка с рег. №55579 „НАРОДЕН” – комбинирана, заявена на 04.09.2006г. за стоки от клас 20 на Международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки (МКСУ) – „пластмасови контейнери за опаковки; сандъци за месо, неметални сандъци от дърво или пластмаса”; клас 29 МКСУ – „месо, риба, птици и дивеч; месни екстракти; колбаси; кренвирши; консервирани, сушени, варени и печени плодове и зеленчуци; желета, конфитюри, компоти; яйца, мляко и млечни произведения; хранителни масла и мазнини” и клас 30 МКСУ – „кафе, чай, какао, захар, ориз, тапиока, саго, заместители на кафе; брашно и произведения от зърнени храни, хляб, сладкиши и захарни изделия, сладоледи; мед; мая, бакпулвер; горчица; оцет, сосове (подправки); подправки; лед.”, със срок на закрила до 17.09.2014г. и защитени цветове – червен, бял, черен.

Административното производство е образувано по Искане вх. №69-00-1347/27.05.2011г. за заличаване регистрацията на марка „НАРОДЕН” рег. №55579. Като основание за искането е посочено, че процесният знак не отговаря на определението за марка, дадено в чл.9, ал.1 ЗМГО и е регистриран в нарушение на чл.11, ал.1, т.1, т.2 и т.4, тъй като не е способен да отличава стоките и услугите на притежателя си от тези на други лица.

Производството се е развило по реда на чл.42 - чл.46 ЗМГО и след размяна на възражения и становища между страните състав от отдел „Спорове” дава заключение за неоснователност на искането и въз основа на него е постановено и процесното Решение.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.50, ал.1 ЗМГО.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване от лице с правен интерес.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Решение № 370/ 25.10.2012г. е издадено от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл.46, ал.6 ЗМГО. За установяване на това обстоятелство по делото е приета и не е оспорена Заповед №689/22.10.2012г. за заместване на председателя на ПВ за времето на отсъствието му от 23.10.2012г. до 26.10.2012г., включително.

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, установени в чл.42-чл.46 ЗМГО, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна.

Оспорваното Решение е постановено в съответствие с материално-правните норми и с целта на закона.

Съгласно легалното определение дадено в чл.9, ал.1 ЗМГО марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен графично. Във второто изречение на цитираната норма примерно са посочени знаци, които се обхващат от определението за марка: думи, включително имена на лица, букви, цифри, рисунки, фигури, формата на стоката или на нейната опаковка, комбинация от цветове, звукови знаци или всякакви комбинации от такива знаци.

В чл.11, ал.1 ЗМГО при изрично и изчерпателно изброяване са установени абсолютни основания за отказ за регистрация на марка. Законът – чл.26 предвижда да бъде заличена марка, която е регистрирана в нарушение на чл.11 ЗМГО.

В процесния случай, след преценка на събраните в административното производство доказателства и след като е обсъдил всички относими факти и обстоятелства административният орган е обосновал законосъобразен извод, че при регистрацията на процесната марка не са били налице твърдените от жалбоподателя отрицателни предпоставки на чл.11, ал.1, т.1, т.2 и т.4 ЗМГО.

С разпоредбата на чл.11, ал.1, т.1 е въведена изрична забрана да се регистрира знак, който не е марка по смисъла на чл.9, ал.1.

В случая марката „НАРОДЕН” се състои от комбинация от знаци, неизчерпателно посочени в изр. 2^{по} на чл.9, ал.1 – дума, геометрични фигури и съчетание от цветове, които са представени графично (graphikos, гр. „писмен”, представен или изразен чрез чертеж) и следователно формално изпълнява изискването на чл.9, ал.1 и по принцип може да изпълнява функцията да отличава във възприятията на потребителите стоките и/или услугите на едно лице от тези на други лица.

В т.2 на чл.11, ал.1 ЗМГО е въведена забрана за регистрация на марка, която няма отличителен характер.

Процесният знак представлява неправилен шестоъгълник в червен цвят, на който четири от страните са равни, а останалите две - разположени хоризонтално, са два пъти по-дълги. В средата на тази геометрична фигура на кирилица, със специфичен шрифт с удебелени букви в бял цвят, с дискретен черен контур е изписана думата „народен”, а под и над словния елемент са изобразени свързани под прав ъгъл (хоризонтално и вертикално) бели линии. Съдът приема, че в своята цялост като комбинация от доминиращ словен елемент – прилагателното „народен”, фигуративни елементи и съчетание от цветове, процесната марка е разпознаваема и е в състояние

да отличава стоките за които е регистрирана от идентични или сходни стоки от класове 20, 29 и 30 МКСУ на други лица.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че словният елемент „народен”, по своето значение, начин на разпространение и използване в българския език, не предполага възможност за създаване на отличителност, включително и в съчетание с фигуративни елементи и комбинации от цветовете. Думата „народен” е относително прилагателно име, обозначаващо признак на съответния предмет. В пряк смисъл има значение на такъв, който се отнася до народа, свързан с народа, а в преносен може да бъде възприето в смисъл на традиционен, обичаен, достъпен, близък. Във всеки случай сама по себе си думата е носител на информация и е в състояние да предизвика асоциации в съзнанието на потребителя, свързани с определени стоки и услуги.

Неоснователно е и възражението за противоречие на процесния знак с изричната забрана за регистрация на марка, която се състои изключително от знаци или означения, които указват вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето или метода на производство на стоките, начина на предоставяне на услугите или други характеристики на стоките или услугите (т.4 на чл.11, ал.1 ЗМГО). Настоящият състав приема, че не съществува директна и конкретна връзка между словния елемент „народен” и стойността на стоките за които е регистрирана марката, тъй като думата не е обичайно използвано в смисъл на ниска цена. Знакът поражда асоциация едновременно за познат, традиционен и достъпен вкус, но не може да бъде приета еднозначно като указание за стойността на стоките за които е регистрирана.

По изложените доводи съдът приема, че Решение №370/25.10.2012г. е законосъобразен административен акт, който не подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК и чл.8 във вр. чл.7, ал.1, т.4 от Наредба №1/ 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответника се присъждат разноски в размер на 150 (сто и петдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл.143, ал.3 АПК заинтересованата страна има право на разноски, съгласно представения списък.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №370/25.10.2012г. на заместник председателя на Патентно ведомство на РБългария.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес на управление – 5500 Л., [улица], да заплати на ПАТЕНТНОТО ВЕДОМСТВО на РБългария, представлявано от председателя, с адрес – 1040 С., [улица], сумата от 150 (сто и петдесет) лева – разноски по адм. дело №1416/2013г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес на управление – 5500 Л., [улица], да заплати на [фирма],[ЕИК], с адрес на управление – 4003 П., район С., [улица], сумата от

1500 (хиляда и петстотин) лева - разноси по адм. дело №1416/2013г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова